



ת"פ 30241/05/22 - מדינת ישראל ע"י נגד חמודי אבו רחימה

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 30241-05-22 מדינת ישראל נ' אבו
רחימה(עציר)

בפני בעניין:	כבוד השופט טל ענר המאשימה נגד הנאשם
מדינת ישראל ע"י עו"ד נ' מזור שגב	
חמודי אבו רחימה ע"י עוה"ד מ' נעאמנה וש' אבו-טביך	

גזר דין

רקע עובדתי

1. הנאשם הורשע לפי הודאתו בעבירות **פציעה כשהעברין מזוין**, לפי סעיף 335(א)(1) לחוק העונשין, תשל"ז-1977, **ותקיפה סתם**, לפי סעיף 379 לחוק.
2. בחודש מאי 2021 הזמין הנאשם מן המתלון (בעל עסק למוצרי חשמל) מזגנים ושילם מקדמה. ביום 7.4.2022 הגיע הנאשם לעסק וביקש לקבל את המזגנים שהזמין. המתלון סירב למסור את הסחורה עד שהנאשם ישלם את כל סכום העסקה. באותו מעמד נטל הנאשם מהשולחן מספרים והניפם בצורה מאיימת, הכה באמצעותם על מסך שהיה מונח על השולחן והכה את המתלון בראשו באמצעות ידיו. בהמשך, זרק לעבר המתלון מסך.
3. בשלב זה אדם נוסף שנכח בחנות (להלן: האחר) ניסה להרחיק את הנאשם ולקח את המספרים מידו, אך הנאשם נטל את המספרים בשנית וביצע מספר תנועות דקירה לעבר המתלון, אשר שב והתחמק ממנו. בשלב זה דקר הנאשם את המתלון בפלג גופו העליון שעה שהמתלון נאבק בו ומנסה להרחיק את המספרים מגופו. בסמוך לכך הניף הנאשם את המספרים לעבר האחר, שיצא מהמקום, והכה את המתלון בראשו באמצעות ידיו. הנאשם לא חדל ממעשיו ודקר את המתלון בשנית בפלג גופו העליון.
4. כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלון פצע דקירה בגב העליון ופצע דקירה במעבר חזה בטן, ובוצעה סגירה של הפצעים עם סיכות.

טיעוני הצדדים



5. המאשימה עמדה על חומרת מעשיו של הנאשם, ועל הפגיעה החמורה בערכים המוגנים ובהם שלמות גופו של המתלונן, בטחונו האישי ושלמות נפשו. בהתבסס על פסיקה שהוגשה עתרה המאשימה לקבוע מתחם ענישה של 18 עד 36 חודשי מאסר בפועל. בתוך מתחם העונש ביקשה המאשימה לגזור על נאשם 30 חודשי מאסר, בשים לב לעברו הפלילי הכולל הרשעה בעבירת אלימות ומאסר מותנה בן 5 חודשים, לצד עונשים נלווים.

6. הסניגורים בטיעונם לעונש עמדו על הודאת הנאשם המבטאת קבלת אחריות. צוין כי מדובר באירוע ספונטני, ולא בתקיפה שתוכננה מראש וכן צוין כי הפציעות שנגרמו למתלונן לא היו חמורות. עוד הופנית לנסיבותיו האישיות הקשות הנאשם, לפטירת אימו וגיסו בשנים האחרונות. אביו של הנאשם, שהעיד לעניין העונש, הסובל מנכות ומחלות קשות, סיפר בהתרגשות שהוא תלוי בנאשם, שמטפל ותומך בו. הסניגורים הפנו להיות הנאשם "עצור תומך" במסגרת שב"ס, ולטיפול פרטני בו החל במסגרת מעצרו. על יסוד טיעונים אלה ובהתבסס על פסיקה עניפה אלינה הופנית ביקשו הסניגורים לקבוע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-18 חודשי מאסר, לגזור את דינו ברף התחתון של המתחם ולהפעיל באופן חופף את המאסר המותנה.

7. הנאשם חזר בפניו על החרטה ונטילת האחריות, גינה אלימות באשר היא, וציין כי הטיפול בו החל מסייע לו ונותן לו כלי התמודדות.

קביעת מתחם העונש ההולם

8. מוסכם על הצדדים כי יש לקבוע מתחם ענישה אחד. על פי הוראות החוק יש לעצב מתחם זה בהתאם לעיקרון המנחה - הלימה, תוך התחשבות בערך החברתי שנפגע מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

9. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם שלמות גופו, ביטחונו האישי ושלמות נפשו של נפגע העבירה. חוק העונשין כולל מדרג עבירות אלימות, השונות זו מזו בחומרת התוצאה (חבלה של ממש, חבלה חמורה, פציעה וכד'), ביסוד הנפשי, ובנסיבות (בבן משפחה, בקורבן מוחלש כגון זקן או קטין, בצוותא עם אחרים, תוך שימוש בנשק וכד'). בענייננו, העבירה המרכזית המיוחסת לנאשם היא פציעה באמצעות נשק קר, עבירה שעונשה המירבי שש שנות מאסר.

10. ביחס לפגיעתן הרעה של עבירות האלימות יפים לענייננו הדברים שנפסקו בע"פ 9630/09 **זוהר נ' מדינת ישראל** (20.7.2010):

"כמעט ולא יעבור יום שלא נשמע בו על מעשה אלימות נוראי בו אדם תקף את רעהו, ופעמים רבות תוך שימוש בכלי נשק קר, כסכין. מעשי האלימות היו כמגפה הפושטת במדינתנו ומותירה אחריה חללים ופצועים ונראה כי אין יכולת לעמוד בפניה. על כן על בתי המשפט להרים תרומה לעצירת מגפת האלימות הנוראית. תרומה זו פירושה הוא הטלת עונשים חמורים על מי שנמצאו מדביקים אחרים ומסייעים למגפה להוסיף ולהתפשט".

11. הנאשם שבפניו פגע בערכים המוגנים במידה משמעותית.

הנתונים המרכזיים המצביעים על כך הם העובדה שמעשי האלימות הגסים בהם נקט בוצעו על רקע סכסוך צרכני



של מה בכך בתוך בית עסק, כשהנאשם דקר את המתלונן פעמיים בנשק קר, כשהוא מלווה זאת במכות ואגרופים. אם לא די בכך, הנאשם לא היסס וביצע את מעשיו בנוכחות אדם אחר שניסה להפריד בינו לבין המתלונן, ואף הניף את כלי התקיפה לעבר האחר על מנת להניסו. לבסוף, יש לתת את הדעת על טיב הפציעה שנגרמה, מיקומה (פלג הגוף העליון), הכאב והסבל שנגרם למתלונן, הטיפול הרפואי לו נזקק, ופוטנציאל הנזק בשל מיקום הפציעה - שלמרבה המזל לא התממש.

12. העובדה שאין מדובר בתקיפה מתוכננת, אלא בנטילת נשק קר מזדמן (מספריים משרדיים - תמונתם מופיעה ב-טל/2) ושימוש בו, אינה ממתנת בעיניי את חומרת מעשה העבירה, אלא מצביעה על האימפולסיביות של הנאשם ועל הסיכון הנשקף ממנו.

13. עיון בפסיקה מלמד שבנוגע לאירועי פציעה בנשק קר נקבעו מתחמי ענישה הכוללים עונשי מאסר, בספקטרום רחב, בהתאם לנסיבות מעשי העבירה. להדגמה (בלתי ממצה) אפנה למספר פסקי דין שנדונו בכל הערכאות, והמשותף להם הוא שדובר בהם במעשי אלימות ספונטניים, בשל טריגר סתמי, בהם נעשה שימוש בנשק קר מזדמן ונגרמה לקורבן פציעה ממשית:

א. רע"פ 8960/15 **בולטנירוב נ' מדינת ישראל** (19.5.2016): על רקע סכסוך כספי תקף הנאשם את המתלונן, ניפץ על ראשו כוס בירה וגרם לו לחתכים בפנים שהצריכו תפרים. בית משפט השלום קבע מתחם שנע בין **מאסר לריצוי בעבודות שירות ועד 14 חודשים בפועל**, וגזר חמישה חודשי מאסר בעבודות שירות (בשל חלוף 6 שנים מביצוע העבירה ותסקירים חיוביים). ערעור ובקשת רשות ערעור - נדחו.

ב. רע"פ 8699/15 **אבו האני נ' מדינת ישראל** (17.12.2015): הנאשם פצע את המתלונן בראשו בחפץ חד לאחר שדרש ממנו שישב לו חוב בגין קניית משקפיים. נגרם חתך בקרקפת. בבית משפט השלום נקבע **מתחם ענישה שנע בין 6 חודשי מאסר ל-18 חודשי מאסר בפועל**. ערעור ובקשת רשות ערעור חומרת העונש - נדחו.

ג. ע"פ (מרכז) 29248-08-22 **אלבאז נ' מדינת ישראל** (19.12.2022): על רקע סכסוך קנייני תקף הנאשם את המתלונן במכות ובאבן גדולה שהטיח בפניו. נגרמו למתלונן דימומים, חתכים וצלקות. נקבע מתחם של 12-36 חודשי מאסר ונגזרו 20 חודשים, וערכאת הערעור העמידה את העונש על 16 חודשי מאסר.

ד. ת"פ (רמלה) 58759-04-21 **מדינת ישראל נ' אל צאנע** (3.1.2023): המתלונן העיר לנאשם שהוא נצמד לרכבו. בתגובה הנאשם הכה בפניו באגרופים וכן באמצעות חפץ שהחזיק, גרם לו חתך בראש שהצריך תפירה וחבלה מדממת ביד. **נקבע מתחם ענישה של 8 עד 18 חודשי מאסר**.

ה. ת"פ (רמלה) 22856-04-20 **מדינת ישראל נ' אלקריב** (7.6.2022): במהלך חתונה בה ניסה המתלונן להתחיל עם זוגתו, ולאחר שהמתלונן נגח בראשו, נטל הנאשם סכין שהיתה במקום וניסה לדקור את המתלונן. כשהשניים נאבקים על הרצפה דקר את המתלונן בגבו וכתפו. **נקבע מתחם שנע בין מספר חודשי מאסר ועד 18 חודשי מאסר בפועל**. נגזרו 9 חודשי ע"ש בשל עבר פלילי "מתון" ועונש קל שנגזר על המתלונן (שהועמד אף הוא לדין).



ו. ת"פ (רמלה) 56714-06-19 **מדינת ישראל נ' מוגרבי** (20.9.2022): בעקבות ריב שכנים, שכלל דחיפות הדדיות, דקר הנאשם את המתלונן בישובו וגרם לו לחתך. **נקבע מתחם מ-8 ועד 24 חודשי מאסר**, והנאשם, נעדר עבר פלילי, נדון ל-8 חודשי עבודות שירות.

14. בסיכום ביניים, בשים לב לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה עליהן עמדתי לעיל, ונוכח רמת הענישה המקובלת ופסקי הדין שהזכרתי - בשינויים המחוייבים - **אני קובע כי מתחם העונש ההולם נע בין 9 חודשים ועד 20 חודשי מאסר בפועל.**

גזירת העונש בתוך המתחם

15. אין בפניי טענה שיש לחרוג מן המתחם.

בבואי לגזור את העונש בתוך המתחם, נתתי דעתי להודאתו של הנאשם, ולהבעת החרטה מפיו שנחזית כנה. כמו כן שקלתי לקולא את הנסיבות האישיות והמשפחתיות שהעלו באי כוחו, ובפרט את הטיפול שהוא מעניק באביו הנכה, את פטירת אימו ואת הקשיים שחווה בשנים האחרונות. לבסוף שקלתי את טענות ההגנה על הטיפול בו החל במסגרת המעצר ואת תפקודו התקין בשב"ס.

16. מנגד, אין להתעלם מעברו הפלילי של הנאשם, הכולל ארבע הרשעות. בפרט רלוונטית הרשעתו האחרונה בגינה נדון ל-14 חודשי מאסר. גם באותו מקרה נקט הנאשם באלימות כנגד אדם זר, עוברת אורח שהייתה עדה לתאונה שגרם הנאשם. הקורבן העירה לנאשם על מעשיו והוא בתגובה תקף אותה בגסות, גרם לה לחבלות וגנב ממנה את מכשיר הטלפון.

17. החזרתיות המטרידה, בה הנאשם בעקבות ויכוחי יום-יום מתפרץ באלימות כלפי אנשים שנקרים על דרכו, והפעם אף עושה זאת כשתלוי נגדו עונש מאסר מותנה, מחדדת את המשקל שיש לתת לשיקולי הרתעה בגזירת הדין, ולא מאפשרת לגזור את הדין ברף התחתון של המתחם שקבעתי כפי שעתרה ההגנה.

לאור האמוראני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. **12 חודשי מאסר בפועל.**

אני מורה על **הפעלת חמישה חודשי מאסר מותנה** (ת"פ 7779-09-18, גזר דין מיום 14.11.2018). המאסר המותנה יופעל כך ששלושה חודשים ממנו יצטברו לעונש המאסר.

סך הכל ירצה הנאשם עונש מאסר בפועל בן 15 חודשים מיום מעצרו, 9.5.2022.

ב. **9 חודשי מאסר על תנאי**, שלא יעבור תוך 3 שנים מיום שחרורו מהמאסר עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. **פיצוי למתלונן** בסך 3000 ₪ ישולם תוך 60 יום ויועבר למתלונן בהתאם לפרטים שיימסרו תוך 14 יום ע"י המאשימה על גבי טופס "פרטי ניזוק".



ניתן צו כללי לטיפול במוצגים.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי תוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, כ"ו טבת תשפ"ג, 19 ינואר 2023, במעמד הצדדים.